

ผลงานวิชาการเผยแพร่

นำเสนอเมื่อ : 27 ม.ค. 2552

บทที่ 5

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์
เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น เพื่อพัฒนา

ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์และเขียน เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
และเพื่อฝึก

ให้นักเรียนมีเจตคติ (คุณลักษณะอันพึงประสงค์)
ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
ประชากรที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2

และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนตาขุน จำนวน 97 คน ในภาคเรียนที่ 1
และ 96 คน

ในภาคเรียนที่ 2 รูปแบบการวิจัยได้ใช้รูปแบบการวิจัยอย่างง่าย คือ
ศึกษากลุ่มเดียว วัดผล

หลังการทดลอง (One group posttest only หรือ The One-Shot Case
Study) เครื่องมือที่ใช้

ในการรวบรวมข้อมูล คือข้อสอบแบบปรนัย
แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน แบบทดสอบ

ปลายภาคเรียนที่ 1,2 วิธีการพัฒนาเครื่องมือได้ ศึกษาปัญหา
สร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ทดลอง และดำเนินการใช้

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเองด้วยการให้นักเรียนทำข้อสอบหลังเรียน
สังเกตพฤติกรรมการระหว่างเรียน และทดสอบปลายภาคเรียนที่ 1,2
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ
ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 (80/80) ค่าความตรง

ตามสูตรของ IOC และการหาค่าความเที่ยงตามสูตรอัลฟา
ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1.

ผลการพัฒนาพบว่าการใช้แบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการคิดสังคมนศึกษา
ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ว่า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้

สังคมนศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สูงขึ้นกว่าที่ตั้งเป้าหมายไว้ คือ (ร้อยละ 76)

2. ผลการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียน นักเรียนไม่มีระดับ 0 และมีระดับ
1 เพียงร้อยละ

1.03 ซึ่งตั้งไว้ (ไม่เกินร้อยละ 20)

3. ผลการประเมินด้านเจตคติ (คุณลักษณะอันพึงประสงค์)
นักเรียนมีผลการประเมิน ระดับคุณภาพ 3 ร้อยละ 84.54 ซึ่งสูงกว่าที่ตั้งไว้
(ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 และผลการประเมิน
ไม่มีระดับคุณภาพ 0)

การอภิปรายผล

จากผลงานการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการคิดสังคมนศึกษา

ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
นอกจากทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นแล้ว การอ่าน
คิดวิเคราะห์ และเขียน และเจตคติ (คุณลักษณะอันพึงประสงค์)
ก็สูงกว่าที่กำหนดไว้

และยังเป็นการสอดคล้องกับสาระบัญญัติ มาตรา 24
ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542
ในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา (2542) ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ
และผู้สนใจทางการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้
ด้วยความจำกัดในเรื่องของเวลา

ตามโครงสร้างของหลักสูตร อาจกระทบต่อการเรียนรู้ในชั่วโมงถัดไปบ้าง
จึงควรวางแผนประสานงานกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่มีชั่วโมงสอนถัดไป
เพื่อสะดวกและคล่องตัว

เกี่ยวกับการยืดหยุ่นเวลาในการจัดการเรียนรู้

ขอบคุณที่ติดตาม

แสดงความคิดเห็นได้ครับ

ครูทร ตาขุน